

יהדות באהבה

נכון לעכשיו

הכהן הגדול מאחיו

(39 שנים לפטירתו של רבנו הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל)

שמות שבטי ישראל היו כתובים על שני תכשיטים בבגדי הכהן הגדול. תכשיט אחד בצורת אבני שהם על כתפיו, ככתוב: "ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל, ששה משמותם על האבן האחת, ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדותם" (שמות כח ט-י). ותכשיט אחד על לבו של הכהן הגדול בצורת חושן המשפט, ככתוב: "וישא אהרן את שמות בני ישראל בחושן המשפט על לבו בבואו אל הקדש, לזכרון לפני ד' תמיד" (כח, כט). אבני שהם על כתפי הכהן הגדול, וחושן המשפט על לבו של הכהן הגדול, באים לזכרון לפני השי"ת ככתוב: "ושמת את שתי האבנים על כתפות האפוד אבני זיכרון לבני ישראל, ונשא אהרן את שמותם לפני ד' על שתי כתפיו לזכרון" (כח, יב), ובחושן נאמר "ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני ד' תמיד" (כח, ל). רש"י מפרש 'לזכרון' - שיהא רואה הקב"ה השבטים כתובים לפניו ויזכור צדקתם. הכהן הגדול, לבו הגדול והטוב מכיל את כל עם ישראל, על שבטיו וגונויו השונים הרמוזים בצבעי אבני החושן. הוא מצווה לברך את עמו ישראל באהבה, והכוונה - את כל עם ישראל, שאם ח"ו הוא שונא משהו מהציבור, אינו ראוי לברך. אבל אין זה מספיק לאהוב את עם ישראל. צריך לקחת גם אחריות על העם לזכות ולהגן על הדור כולו כדברי הנביא "אמרו צדיק כי טוב כפרי מעלליהם יאכלו" (ישעיה ג), שכל הדור אוכל מפרותיו (מסילת ישרים פרק יט).

ואכן הכתפיים מרמזות על קבלת אחריות (מכאן רמז שהקצינים בעלי האחריות היותר גדולה בצבא נושאים את דרגותיהם על הכתפיים).

נכון לעכשיו, זכה דורנו דור התחיה של עם ישראל להופעת נשמתם של שני הכהנים הגדולים אב ובנו, הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל ובנו יחידו ממשיך דרכו הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל. שניהם כאחד - הכילו תמיד את כל עם ישראל כולו בלבם הטהור, כשם שאהרן הכהן נשא את שמות בני ישראל בחושן המשפט על לבו בבואו את הקדש לזכרון לפני ד' תמיד (ע"י שמות כח, כט). ולא רק בלבם היה עם ישראל לשבטיו ולגונויו, אלא גם על כתפיהם, היינו, לקחו אחריות על כלל ישראל לזכות את דורם ואת העולם כולו, כשם שרשב"י ואליעזר בנו זיכו את העולם כולו בבקשתם לפטור את העולם כולו ממידת הדין (ר' סוכה מה ב).

בי"ד באדר תשמ"ב, עלתה נשמתו הטהורה והמאירה של מו"ר הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל לשמי מרומים, אחרי שזכה להקים דור של תלמידי חכמים המאירים את נשמת האומה באורותיו של אביו הרב קוק זצ"ל - אורות שהאומה עוקה להם כל כך בימינו המעורפלים המורכבים מאורות וצללים. זכה הרב צבי יהודה זצ"ל להקים עולה של תורת ארץ-ישראל בצורת עשרות ומאות מוסדות חינוך תורניים המחנכים לאהבת התורה, העם והארץ, וקירב רבים רבים לאבינו שבשמים באהבה ובאמונה. זכותו תגן עלינו יהי זכרו ברוך.

ז' חשוון תש"א

זכר למחצית השקל
נותנים למכון מאיר

פרטים בעמוד 2

לתרומות חייגו: 02-6461328

2 מסירות הנפש של משה רבינו

// הרב אורי טרבלסי

3 השפעת אורה של תורה על האומות

אורות הרב קוק // הרב יורם אליהו

שכינה ממשנת הרצ"ה // הרב דוד לנדא

4 שר הטבעות

בשביל הנשמה // הרב ליאור לביא

5 האמון בטוב שבאדם

סדרת גמרא באמונה // נתן קוטלר

גדולה הסרת הטבעת

לב הפרשה // הרב חגי לונדין

6 ונהפוך הוא - בנישואין

זוגיות // אסתר אברהמי

כל הפושט יד נותנים לו

// הרבנית זיוה אליהו

6 סטודנט, לך ללמוד תורה

// הרב שלמה אבינר

"כי דם עבדיו יקום"

במלאת 10 שנים לעלייתו בסערה השמימה של יקירנו ואהובנו הקדוש

הרב משה טלבי הי"ד

נקיים אזכרה ולימוד לעילוי נשמתו

ביום ראשון ערב י"ז באדר תשפ"א (28.02.2021) בביתנו בשעה 18:00 (לפי הנחיית משרד הבריאות)

ביום שני י"ז באדר תשפ"א (01.03.2021) בשעה 15:45 נעלה לקברו בבית העלמין שיכון ותיקים נתניה (גוש 11 שורה 6) בהשתתפות המשפחה ומוקירי זכרו

הגיליון מוקדש לעילוי נשמת

צפורה צוקרמן ז"ל

מנהלת חט"ב "ישרון" ותיכון "במעלה" פתח תקווה

במלאות 18 שנים לפטירתה

עליה לקברה ביום שני, י"ז אדר ה'תשפ"א, בבית העלמין, סגולה, פתח תקווה

תנצב"ה

לפרטים על השעה נא להתקשר למשפחה

לתרומות בטל' 02-6461320 בבנק הדואר ח-נ-3 16179-4 באתר MeirTV.co.il מאובטח

לפרסומים בעלון ובאתר: 026461302 - ההכנסות קודש למכון מאיר | תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד
המו"ל: מכון מאיר טל' 02-6511906 פקס 02-6514820 אתר הבית MeirTV.co.il דוא"ל torah@meirtv.co.il
עיצוב גרפי: תהילה ברנשטיין הפצה: מקור ראשון | 0528908518 העלון מופץ ב-50,000 עותקים

הדלקת נרות	מוצאי שבת	י-ו	16:57
י-ו	י-ו	18:10	17:15
ח"א	ח"א	18:12	17:06
ח"א	ח"א	18:10	17:06

מסירות הנפש של משה רבינו

קול בהליכתו, "ונשמע קולו בבואו אל הקודש לפני ה' ובצאתו ולא ימות". את מטרת הקול מסבירים רבינו בחיי והרמב"ן שבא להודיע למי שנמצא עם המלך שייצא, כי עומד להיכנס אהובו של המלך: "ענין הפעמונים אזהרה למלאכים שיפנו מקום לאוהבו של מלך לכבוד המלך, כדי שיוכל להיכנס ולעובדו ביחוד... ועם הסימן הזה יהיו נדחים מפניו ומפנים לו מקום". כלל ישראל הוא אהובו של מלך, לכן כאשר הכהן הגדול שמייצג את ישראל נכנס לעבוד, אפילו המלאכים מפנים את מקומם.

לבישת המעיל עם הפעמונים היא הגורמת ומשמיעה את המנגינה המיוחדת הזו. הפעמונים במעיל תלויים ליד הרימונים (רש"י) או בתוכם (רמב"ן). על הרימון אומרת הגמרא (ברכות נז) "כפלח הרימון רקתך - אפילו ריקנים שבך מלאים מצוות כרימון". פירוש הדברים הוא שנשמה ישראלית בטבעה שייכת למצוות. הקיום בפועל של המצוות הוא רק ההוצאה לפועל את מה שכבר מונח בתוך הנשמה. הסיבה ששייך לצוות יהודי במצוות כי באמת הוא קשור אליהן בטבעו. מה שאין כן גוי, שנשמתו אינה מתאימה למצוות. אם כן, **"הרימון מלמד על סגולת ישראל ומעלת כל יהודי, גם הרחוק ביותר"**. משה רבינו ראה את הסגולה הזו גם באלו שחטאו בעגל, וגם עליהם מסר את נפשו.

בנוסף, המעיל עשוי מתכלת. הרמב"ן (טו, לח) כותב שתכלת היא תכלית הכול וכוללת כול. כתוב בחז"ל שתכלת דומה לים וים לרקיע ורקיע לכיסא הכבוד. כשמסתכלים על הים בכללותו הוא נראה כחול. אך כשמוציאים ממנו מעט מים ביד מתברר שהם שקופים. כשמוציאים את הפרט מהכלל אפשר לגלות את חסרונו. אך כשהוא מחובר לכלל הוא מקבל את מעלתו. והכלל כולו קדוש ונקי. אלו הזכויות שעמן נכנס הכהן הגדול לבוש המעיל לקודש, ואז אף המלאכים נדחים מפניו. **אשרי מי שמאמץ את מבטו של משה רבינו, וחי את חייו במסירות נפש על כלל ישראל.** משה ידע שישאל הם אהובו של המלך, והבין שרצון ה' שימסור את נפשו עליהם, שהם תכלת בכללותם ורימונים בפרטיותם. "כולך יפה רעייתי ומום אין בך".

1. קול אליהו 2. פרי צדיק תצודה,

שמו של משה מופיע בכל הפרשיות מאז נולד לבד מפרשת תצוה. בעל הטורים כותב (וכן בפירוש אביו הרא"ש), שזה תוצאה מדבריו להצלת ישראל. לאחר חטא העגל ביקש משה כפרה על ישראל, והיה מוכן לשלם על כך מחיר כבד עבורם, עד שאמר לה' "מחני נא מספרך אשר כתבת". קללת חכם, אפילו על תנאי באה, לכן היה צריך משה להימחות מעט מהתורה שהיא ספרו של ה', וזה התקיים בפרשת תצוה שבה שמו אינו מוזכר. הגר"א² מסביר ששמו נעלם דווקא בפרשה זו כי יום פטירתו, ז' באדר, חל בסמוך לפרשת תצוה.

במבט ראשון נראה שדיבורו של משה גרם לו לחיסרון, אך בעומק, מסירות נפשו של משה על ישראל רוממה אותו.

ביום הפטירה נשמתו של הצדיק אינה נמחית אלא להפך, היא מתעצמת, כיוון שיוצאת לחופשי ממסגר הגשמיות והגוף. מזה נראה לומר שמחייית שמו של משה בפרשה הסמוכה למיתתו אינה קללה. ואכן בחסידות מסבירים את מחייית שמו כשכר על מעשהו. שם האדם מציין את מהותו הפרטית, ומשה שמסר את נפשו לטובת כלל ישראל, זכה להתעלות מפרטיותו למקור שורשו הכללי.

בדומה לכך מצינו בגמרא (ב"ק סא) שאדם שמוסר עצמו על דברי תורה אין אומרים דבר הלכה משמו. מסביר ר' צדוק² שמי שמוסר עצמו על דברי תורה, תורתו מתעלה משייכותה לנפשו הפרטית: "דברי התורה שלו כלולים במקור העליון ואין להם שייכות לנפשו בפרטות, רק הם דבר ה' ממש, ועל כן אין אומרים דבר הלכה משמו". וכך גם אצל משה, שכיוון שמסר את עצמו על כלל ישראל, התעלה מאישיותו הפרטית, והתחבר למהותו הכללית, שהיא מעל לשמו, לכן שמו אינו מוזכר בפרשה.

לפי זה אפשר להבין ששמו נמחה דווקא בפרשת תצוה, כי היא קשורה למעשה מסירות הנפש שלו. הפרשה מתארת את בגדי הכהונה, ובעיקר את ארבעת בגדי הכהן הגדול, חושן אפוד מעיל וציץ. באפוד שתי אבני שהם, ובכל אחת כתובים ששה שבטים. **"שהם" אותיות "משה", וכן אותיות "השם"**. מתוך מסירות הנפש של משה על ישראל נקשר שמו בשם, וזכה שכל השבטים יהיו חרוטים על שמו, וכן יתחברו ויתקרבו חזרה ל"השם".

בגד נוסף של הכה"ג הוא המעיל. המעיל עשוי מתכלת ובו פעמונים שמשמיעים

**"ליהודים
הייתה אורה
ושמחה
וששון ויקר"**

לידידי ומוקירי מכון מאיר היקרים!

בתרומתכם "למכון מאיר" הנכם מקיימים מצות

זכר למחצית השקל

תרומות אלו מסייעות בידנו להרבות אהבה ואמונה בישראל ולקרב רחוקים לאבינו שבשמים.

כ"כ ניתן להעביר דרכנו

מתנות לאביונים שיועברו בו ביום

זכות זאת תעמוד לכם ותבורכו מן השמים בכל טוב סלה.

בברכת פורים שמחה, דב ביגון

השפעת אורה של תורה על האומות

ראשית, "להורות שמן האורה הפנימית... תופיע גם כן לישראל אורה חיצונית..."

כאן עולה השאלה: וכי אם לאורה הוא צריך, למה חייב עם ישראל להיכנס תחת העול של סדרי חיים חיצוניים - סדרי מדינה וחברה תעשייה ומסחר? הגויים חייבים זאת, כי זה עיקר הכול אצלם, אך מדוע ישראל זקוקים לזה? עונה הגמרא 'עדות לבאי עולם שהשכינה שרויה בישראל', 'רק על ידי החיבור של האורה החיצונית אל האורה הפנימית, יש יחס לישראל עם כל העולם כולו. העמים יכירו את ההוד וההדר, את הקדושה והתפארת, שיש בתורה ודרכיה, וישונו לאחוז בדרכי ה' הישרים...' כדי שיוצרו קשר בין עם ישראל לבין העולם, צריכה האורה הפנימית להאיר מזיוה על חיים מדיניים, ממלכתיים ותרבותיים מפותחים, על ידי כך מתעלים החיים החיצוניים של העולם כולו.

כל זה מתווה לנו דרך לגאולה העתידה. כאשר עם ישראל יחזור לאיתנו לאחר הגלות הארוכה, הוא יגיע למדרגה הרוחנית הראויה לו וינהל את כל סדרי חייו המדיניים, המדעיים, הכלכליים והצבאיים לפי הדרכתה של התורה בקדושה. החיים החיצוניים המוארים באורה של תורה יהיו דוגמה ומופת לכל אומות העולם כיצד להשתמש בכל הסדרים החברתיים, התרבותיים והטכנולוגיים בצורה טהורה וקדושה. הם יבינו שבעם ישראל, האמונה לא נשארת ערטילאית מופשטת, אלא כל פרטי החיים מודרכים על ידה, וכך גם הם יוכלו לחיות חיים לאומיים מוסריים וישרים עם מושגי אמונה טהורים בלי להסתכך ברשעה ובטומאה.

האורה הפנימית שבישראל מקרינה אפוא על החיים החיצוניים ובכך היא מעלה את התרבות האנושית כולה ומקדמת אותה לתיקונה, "באור זה יראו אור (הגויים) להכיר גם כן לפי כוחם, אור האלוהי הפנימי, רק בזה תתמלא ההגדה לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל".

(המאמר נכתב על פי שיעור של הרב צבי טאו שליט"א בספר אל פני המנורה חלק ב').

בתחילת הפרשה מצווה ה' לקחת שמן זית להדלקת המנורה. ומוסיף "באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדות יערך אותו אהרן ובניו מערב עד בוקר...". את המנורה מניחים ומדליקים באוהל מועד, מחוץ לפרכת שמבדילה בין קודש הקודשים להיכל.

בגמרא (שבת כב, ב) מובאת שאלה של רב ששת "וכי לאורה הוא צריך?" למה ה' ציוה על כך, הרי ארבעים שנה הלכו ישראל במדבר לאורו של הקב"ה, ומה התועלת בנרות המנורה? עונה רב ששת, שהתועלת "עדות היא לבאי עולם שהשכינה שורה בישראל". רב ששת מסביר כיצד מעידה המנורה שהשכינה שורה בישראל, דבר שהתגלה בנר המערבי "שנותן בה שמן כמידת חברותיה, ממנה היה מדליק ובה היה מסיים". היו שמים שמן בנרות, והם היו דולקים מהערב עד הבוקר, אך הנר המערבי היה ממשיך לדלוך כל היום אף שהייתה בו אותה כמות שמן.

הרב קוק זצ"ל מבאר בפירושו 'עין אי"ה', את עניין הנס הזה ואת מה שזה בא לבטא ביחס ובהשפעה של עם ישראל על העמים. "האורה הפנימית אורה של תורה... ששופע בישראל ביחוד ממקום בית המקדש, היא האורה האלוהית שמאירה בישראל לבדם ואין לזרים חלק בו". בית המקדש הוא אורו של עולם, הוא מקום התורה שבמרכוז, בקודש הקודשים, בתוך הארון מונחים לוחות הברית, ומשם יוצאת תורה לכל ישראל, ודבר זה שייך לעם ישראל בלבד. אם כל המגמה של התורה היא רק להאיר לעם ישראל את חייו, היה אפשר לרכז את האורה הזו רק בפנים, גם אם החיים החיצוניים לא יקבלו הדרכה ממנה, "ולחיות מתנהגים באפלה בחיים החיצוניים". כי החיים החיצוניים על כל פיתוחם וקידמתם הם דבר קטן ודל מול האורה הפנימית העליונה. אולם "תורת ה' תלמדנו גם כן אורחות חיים", יש בכוחה של התורה להורות דרך ארץ של הנהגת חיים ישרים גם ברמת החיים החיצוניים בצורה מוסרית וישרה, טהורה וקדושה, לא רק ביחידים אלא כציבור וכעם החי בארצו חיים מדיניים שלמים, ולכן הדלקת המנורה מחוץ לפרכת העדות באה

ממשנת הרצי"ה הרב דוד לנדא

שם ד'. לכן בסדר הקמת המשכן, בתחילה ציווה הקדוש ברוך הוא לעשות את הארון בו מונחת התורה שהיא נשמת בית המקדש, הוא "ארון העדֶת"⁷, "עדות ד' נאמנה"⁸, וממנו יש התפשטות אל כל המדרגות האחרות. גם בפרקי אבות יש פגישה בין שכינה ותורה: "עשרה שיושבין ועוסקין בתורה שכינה שרויה ביניהם", וכן חמישה, שלושה, שניים ואפילו אחד.⁹ כשאנו נאחזים בתורה מן השמים, אנו מוארים על ידי השכינה¹⁰.

1. דברים ל"א י"א.
2. ברכות דף ל"ה ע"ב ב'.
3. שמות רבה פרשה ב' ב'.
4. מלכים א' ו' י"ג.
5. סנהדרין דף ל"ט ע"ב א'.
6. דברים ל"ב ג', ברכות דף כ"א ע"ב א'.
7. שמות כ"ה כ"ב.
8. תהלים י"ט ח'.
9. אבות פרק ג' משנה ו'.
10. ע"פ שיחות הרצי"ה שמות ע"ב 322, 327-8, 333-4.

שכינה

// ליום הזכרון של רבינו הרצי"ה זצ"ל

בתוכם". "אין השכינה זוה מכותל המערבי"³. וכן פוסק הרמב"ם, שגם בזמן הזה שאין בית מקדש, אסור להיכנס למקום המקדש כיוון שאנו בחזקת טמאי מת. האיסור להיכנס לבית המקדש בטומאה אינו מצד הבניין, אלא מפני השכינה ו"שכינה אינה בטלה". שכינה היא חיי הנצח של כלל ישראל ואין היא בטלה. בהתחלה לא היה אלא משכן שהיווה הכנה למקדש. גם המשכן וגם המקדש הם אחיזה בבית מתוך "ושכנתי בתוכם", כפי שאמר שלמה המלך בזמן חנוכת הבית: "ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את עמי"⁴ לעולם. וההשתכנות הזאת בתוכנו, במובן של כלל ישראל הנמצא בארץ ישראל, מתגלה במדרגות: בשריד של הכותל המערבי, ואף ב"כל בי עשרה שכינתא שריא"⁵, כי עשרה הם כעין חלק מן הציבור ויש להם ערך ציבורי כלל ישראלי.

השראת השכינה היא שם ד' הנקרא עלינו, ושם ד' הוא התורה, כפי שמסביר רש"י בגמרא ברכות על הפסוק "כי שם ד' אקרא", שהתורה היא

הרמב"ם מברר שבבית המקדש יש שני צדדים: א. הוא מקום לעבודת ד', לעבודת הקרבנות. ב. בית המקדש הוא לבן של ישראל, לבו של כל כלל ישראל, מרכז הקדושה והחיים. "בבוא כל ישראל לראות את פני ד' אלהיך במקום אשר יבחר". בפרשת "תרומה" נפגשנו עם הכלל - הבניין, ומתוך כך בפרשתנו, בפרטים, ברמב"ם, קודם כל יש "הלכות בית הבחירה" שהן היסוד, ואחר כך "הלכות כלי המקדש והעובדים בו". זה העניין של פרשת "תצוה": המשך והשלמה של הפלא של "ושכנתי בתוכם", המופיע בפרשת "תרומה", והחזור בסוף פרשתנו: "ושכנתי בתוך בני ישראל... לשכני בתוכם".

השכינה שוכנת בתוך כנסת ישראל, בתוך עצמיותנו ומהותנו. בגמרא ברכות נאמר: "אין אביו אלא הקב"ה... ואין אמו אלא כנסת ישראל"⁶. קודשא בריך הוא ושכינתיה הם מלך ומלכה. קיימות המון מדרגות בהשראת השכינה, וכולן נמשכות מן היסודיות המקורית של "ושכנתי

אותה להשחית עצמו מבחינה מוסרית. באחד מרגעי השיא בספר, מוצעת הטבעת לאחת הגיבורות וכך נאמר לה: "מבורכת את בחוכמה, באומץ וביופי... נתון אתן לך את הטבעת האחת אם תבקשי אותה מידי... הגיבורה מרימה אותה, אורה דועך לפתע, ואז היא מורידה את ידה וצוחקת: "עמדת בניסיון". הגיבורה מסרבת לאותה טבעת ונשארת נאמנה ליושר ולערכים שלה.

האין זהו עיבוד מודרני לסיפור עץ הדעת טוב ורע מגן העדן, רק הפעם, עם סוף טוב?

אל תסתכל בטבעת

נדמה לי שהמסר העמוק של "שר הטבעות" מתכתב בצורה מפליאה עם סיפור פורים שאפילו מעניק לו המתקה יהודית עמוקה. יתרה מזו, אילו היינו נצרכים לתת לסיפור פורים שם ספרותי, אולי השם המתאים ביותר היה "שר הטבעות".

שימו לב למוטיב הטבעת שחוזר ושב במגילת אסתר שוב ושוב: "וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהֶמֶן בֶּן הַמְּדֵתָא הָאֶגְגִּי צֶרֶר הַיְּהוּדִים" (אסתר ג, י); "בִּשְׁם הַמֶּלֶךְ אֶחָשֶׁוֹרֶשׁ נִכְתָּב וְנִחְתָּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ" (ג, יב); וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הָעֶבֶר מֵהֶמֶן וַיִּתְּנָהּ לְמַרְדָּכִי וַתֵּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת מַרְדָּכִי עַל בֵּית הָמֶן (שם ח, ב); וְאַתָּם כְּתָבוּ עַל הַיְּהוּדִים כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם בִּשְׁם הַמֶּלֶךְ וְנִחְתָּמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אֵין לְהָשִׁיב" (שם ח, ח).

מה משמעותה של הטבעת בסיפור המגילה? הטבעת היא כוח, אך הסיפור מוביל להבנה שהכוח הבלתי מוגבל שניתן לידי של המן הרשע גורם בסוף לנפילתו והשחתתו המוחלטת, בעוד אותו הכוח בדיוק - כאשר הוא בידיים הנכונות - מביא למהפכת פורים הנזכרת לדורות. הטבעת היא כמו חוק הפועל בצורה טבעית. כאשר יש מבעד למעגל הטבעתי יושר ומוסר, גם עוצמת החוקים הופכת לכלי שרת בידי ומשמשת לטובתו.

בכך המסר הנסתר של המגילה הנסתרת הוא: אל תסתכל בטבעת אלא במי שעונד אותה!

תרגיל מחשבה לפורים: מהי ה'טבעת' שניתנה לנו? (כוח, כסף, מעמד, תפקיד, כישרון) כיצד נוכל להפוך את השימוש בה למיטיב יותר לנו ולסובבים אותנו?

לרגל החג, ננסה לצעוד הפעם בעקבותיו של רבי נחמן מברסלב זיע"א ולחפש סודות המסתתרים במקומות רחוקים. רבי נחמן כידוע נהג לספר סיפורי מעשיות, אך הוא לא רק סיפר סיפורים, אלא גם היה צרכן סיפורים. וכך הכריז לגבי סיפורים עממיים שמספרים הגויים: "מסיפורי הגויים צועק גם כן כבוד השם יתברך כמו שכתוב 'ספרו בגוים כבודו' (תהלים צו, ג), שאפילו בסיפורי הגוים צועק כבוד השם יתברך" (שיחות הר"ן אות נ"ב עמ' סט; כל סיפורי רבי נחמן, מהדורת צ. מרק עמ' 26). וברוח דומה בהקשר ישיר לסיפור המגילה: "מסיפורי דברים של הנשים יכולים לידע מעמד השכינה, איך היא אוהזת כעת. וזה שכתוב אצל מרדכי (אסתר ב) שהיה מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר [...] כי מרדכי היה משיג זאת, לידע שלום השכינה, מחצר בית הנשים - על ידי סיפורי דבריהם" (ליקוטי מוהר"ן רג).

כלומר, רבי נחמן מספר לנו על כבוד השם המופיע גם במקומות שנדמים במבט ראשון כרחוקים לחלוטין מגילוי כבודו. אלא שכדי להצליח להבין את הנאמר שם, יש צורך להעמיק ולהביט פנימה, מבעד לחזות החיצונית הראשונית.

אז מה מסתתר מאחורי ההקדמה הזאת? הנה הסיפור מתחיל!

אל הטבעת טוב ורע

אחת מסדרות הספרים המוכרות והידועות בעולם נקראת "שר הטבעות". הטרילוגיה הזאת שנכתבה על ידי הפרופ' ג.ר. טולקין (ולמי שתהה פעם מה זה ג.ר. אז הרי לכם השם המלא - ג'ון רונלד רעואל). הסדרה נמכרה בעשרות מיליוני עותקים, נוצרו על פיה סרטים ונכתבו מחקרים פילוסופיים מעמיקים. בדברים הקצרים הבאים ננסה להקשיב לכבוד השם הבוקע מסיפור הפנטזיה הזו, ולגלות את הקשר בינו לבין חג הפורים.

בספר שמקדים את הטרילוגיה מוצא גיבור הסיפור טבעת במערה וזו מאפשרת לו להיעלם כשהוא עונד אותה. בהמשך הסדרה מתגלה מקור הטבעת והכוחות הנוספים שהיא אוצרת בתוכה (למשל חיי נצח). הטבעת בסיפור היא מקור עוצמה אך גם מקור השחתה. אם אתה עונד את הטבעת יש לך כוחות עצומים אך הכוחות הללו מוחזקים במקור בידי הצד הרע. השאלה הגדולה היא אפוא האם להחזיק בטבעת שמעניקה עוצמה אדירה, גם אם היא תגרום לעונד

חדש מערוץ מאיר:
כדי שתוכלו להמשיך ולהאזין לדברי תורה ולהחכים, מעכשיו ניתן להאזין לשיעורים **ללא חיבור לאינטרנט** בעלות שיחה רגילה

ללא קליטת WIFI?
נגמרה חבילת האינטרנט?

תורה מה תהא עליה??

התקשרו: 02-6475073

שְׁמִיחָה / יפה נ.

זָמַן בָּב אֲנִי מַחְפֵּשֶׁת אֶחְבִּיב
אֵינֶנּוּ שָׁם בְּאֶמֶת.
לֹא בְּבִיתִי, לֹא בְּעִירִי, לֹא בְּאֶרֶץ הַיִּפֶּה
גַּם לֹא בְּנֶכֶד, בְּמִקְוֹת עוֹצְרֵי הַנְּשִׁימָה
אֵינֶנּוּ שָׁם בְּאֶמֶת.
לֹא בְּעִתּוֹנִים, לֹא בְּשִׁירִים
לֹא בְּסִפּוּרִים וְלֹא בְּשׁוֹם פֶּתַב עֵת
אֵינֶנּוּ שָׁם בְּאֶמֶת.
לֹא בְּעֶבְרִי וְלֹא בְּעִתִּי

לֹא בְּחַיּוֹתַי וְלֹא בְּהִשְׁגוֹתַי.
אֵינֶנּוּ שָׁם בְּאֶמֶת.
גַּם לֹא בֵּין יְדֵי
וְלֹא בֵּין כָּל קְרוֹבֵי
אֵינֶנּוּ שָׁם בְּאֶמֶת...

וְלִמְעַנֶּה -
הַרְקָעִי הַשְּׂמִימָה
וּמִצַּאתִיךָ

הַרְכַּבְתִּי מִשְׁכָּפִי עַל-שִׁמְשׁ
אֲשֶׁר שָׁלַחוּ קַרְנֵיִם נְצִיחוֹת
שְׁאֲרָגוּ כָּל מָה שֶׁמִּתַּחַת לְתַפְאֶרֶת
וְרֵאִיתִי כִּי -

הֵנָּה בְּכָל מָקוֹם שֶׁשָּׁבַתִּי שְׁאֵינֶנּוּ
אֲרוּגָה בְּתוֹכִי -
שְׁמִיחָה אֶמְתִּית

חזקה אין אדם מעיז פניו - האמון בטוב שבאדם

מבוא

בסוגייתנו (בבא מציעא ג, א) מופיע הכלל "חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו". אם אדם חייב לחברו, אין הוא מסוגל לכפור בכל ולטעון שלא היו דברים מעולם. חזקה זו משקפת את טבע נפש האדם. אמנם ייתכנו בני אדם יחידים שעשויים להעיז פנים בפני בעל חובם, אך כבר בטלה דעתם אצל רוב בני האדם. בענייני חזקות אנו הולכים לפי הרוב כדברי האור זרוע: "כי כל חזקה שאינה פוסקת היא באה מכח רוב כגון חזקה אין אדם פורע בתוך זמנו רוב בנ"א אין עושין" (ח"א תש"ס).

מצינו שלוש סברות לרעיון מאחורי חזקה זו, עקב קוצר היריעה נבחר רק שתיים מהן:

1. הכרת הטוב - אנושיות טבעית

רש"י כתב "אין אדם מעיז פניו בפני זה שעושה לו טובה" (ב"ק קז, א). חז"ל מלמדים אותנו "כל הסועד את חברו אפילו פת במלח... יחזיק לו טובה בפניו" (תנא דבי אליהו יח). ולכן, כל שכן האדם אינו מסוגל לגמול רעה תחת טובה למי שעמד לצדו בשעת צרתו וגמל עמו חסד במתן הלוואה.

בגמרא בבא מסופר שרבא שאל את רבה בר מרי "מנא הא מילתא דאמרי אינשי: בירא דשתית מיניה לא תשדי ביה קלא? א"ל דכתבי: 'לא תתעב אדםי כי אחיק' הוא לא תתעב מצי' כי גר היית בארצו' (דברים כג, ח)" (צב, ב). בגמרא שם מופיעות אמירות רבות של בני אדם שרגילים לומר כן ורבא מנסה להבין מה המקור בתורה. אך יש לשאול מדוע יש לרבא הנחת יסוד שלאמירות של ה'עולם' יש מקור בתורה?

נראה שרבא ורבה בר מרי מבינים שהתורה אינה מנותקת מהמציאות האנושית, אין זה מן הנמנע שלסברות אנושיות טובות יש גם השתקפות בתורה (עי' אדר היקר מב). ולכן, ההימנעות מלהשליך עפר לתוך בור מים שהאדם שתה ממנו, היא התנהגות אנושית טבעית שוודאי יש לה השתקפות גם בתורה כפי שלימדנו רבה בר מרי. אם כן, לפי רש"י החזקה שאין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו מלמדת אותנו על הטבע האנושי כפי שהקב"ה ברא את האדם להכיר טובה למי שגמל עמו חסד.

2. אין לאדם פנים לכפור הכל - האמת הפנימית של האדם

התוספות כותבים בשם רבנו תם "אלא אומר ר"ת דהיינו כגון חזקה שאין האשה מעיזה פניה בפני בעלה שאין לאדם פנים לכפור הכל" (כתובות יח, א). סברתו של ר"ת אינה תלויה בגורמים חיצוניים, אלא בלבו של האדם פנימה. ישנם מקרים שבהם אין הכרת הטוב כמו בפיקדון, וישנם מקרים שבהם אין חברו מכיר בשקרו כמו בנו, או שטוען שנגנב ואבד ואין חברו יכול לדעת את האמת. ולכן, היחיד שיודע את האמת הוא האדם עצמו והשאלה היא האם ישנה חזקה שגם כאשר האדם עומד מול עצמו, הוא עדיין לא יכפור בכל?

סדרת 'גמרא באמונה' חלק ג'

נתן קוטלר

החידוש הנפלא של רבנו תם הוא שכאשר האדם מישיר מבט בעיני עצמו הוא אינו מסוגל להעיז בלבו ולכפור בכל ללא קשר מה יאמרו או יחשבו אחרים. ניתן לומר שדברי ר"ת מתארים את המצפון, קול הנשמה האלוהית שבתוך האדם התובעת ממנו לחיות חיים ישרים "המוסר הפנימי צועק הוא בקרבו של אדם: בן אדם, שובה מעוונותיך" (אורות התשובה יג, ח).

סוף דבר

המשותף לכל הסברות הוא שכולן יוצאות מתוך הנחת יסוד של אמון בטוב של רוב בני האדם. הסברא של רש"י יוצאת מתוך תפיסה שהאדם מכיר טובה למי שגמל עמו חסד. הסברא של ר"ת יוצאת מתוך נקודת מבט שהמצפון של האדם אינו נותן לו לכפור בכל אפילו אם אין מי שיודע את האמת מלבדו. הסברא של ריב"א יוצאת מתוך תובנה שהאדם אינו מסוגל לשקר כאשר האמת ידועה לאדם מולו.

בנוסף, ההלכה יוצאת מתוך הנחת יסוד שרוב בני האדם טובים וישרים ולכן כאשר מובא מקרה הלכתי של מעשים לא מוסריים - הגמרא שואלת "מידי ברשיעי עסקינן?" (גיטין ל, ב; קידושין לג, א ועוד). אם כן, החזקה 'אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו' מלמדת אותנו על האמון בטוב הפנימי של נפש האדם.

לתגובות: gemarabemunah@gmail.com

הציבור מוזמן לשיעור ייחודי המשלב למדנות ישיבתית עם עומק אמוני ושאלות קיומיות. השיעור מתקיים ב'זום' בימי רביעי בשעה 20:30 בע"ה. חפשו בגוגל: 'בית מדרש גמרא באמונה' (www.gemarabemunah.co.il). להצטרפות לקבוצה השקטה סרקו את הברקוד:

הרב חגי לונדין

גדולה הסרת טבעת

פרשת תצוה עוסקת רובה ככולה בבגדי הכהנים. יחד עם זאת, שני הפסוקים הראשונים בפרשה עוסקים במנורה, ושם נאמר: 'ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד'. איך נוצר שמן? שמן נוצר על ידי לחץ אדיר. ישנה כתיחה וכבישה של הזיתים באמצעות מכשש חיצוני שמוציא בסופו של דבר נוזל שמן. השמן מדליק אור. האור הוא נקודת החיבור בין החומר והרוח. מציאות פיזית נראית לעין שהיא בעצם מופשטת. על מנת ליצור אור בעולם, על מנת לגרום לחומר להופיע את הרוח - צריך לחץ.

סיפור פורים מתאר חברה יהודית שנמצאת בשאננות ומשתתפת בסעודת אחשוורוש. הדרך בה היהודים מתעוררים לתשובה היא באמצעות לחץ חיצוני. חז"ל אומרים ש'גדולה הסרת טבעת של אחשוורוש יותר מכל דברי התוכחה של הנביאים'. היינו, כדי שהמציאות תתקדם לא מספיק רצון טוב אלא יש צורך שהמציאות החיצונית - ששואפת בפנימיותה לסדר האלוהי - תתקומם באופן גלוי כנגד העיוות. כוחו של המן הוא כוח עמלקי חזק שלוחץ את עם ישראל, אולם דווקא מלחמות העמלק מדור לדור הן אלה שגורמות לאמונה להופיע בעולם ולתשועה נצחית. השמן שיוצא מהמנורה גורם לאור להאיר.

לדבר תורה שבועי מצולם ומשוכתב מהרב לונדין ניתן לשלוח הודעת וואטסאפ (!) למספר 0545753771

שליחת הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? איתנו אתם יכולים!

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדרכת מודעות בבתי הכנסת וברכוזים דתיים
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

לרשותו חגג ממוחשב של כל בתי הכנסת מול רשימת נכאים להפצה ממוקדת לפי קהל היעד

הפקות מיוחדות:
ניצוב, קדם דפוס ודפוס איסוף ועיטוף מוצרים בניילון לפי הזמנה, הידוק בסיכות הכנסת אינטרסים לעלונים

לפרטים:
052-8908518 ינאי
b0528908518@gmail.com

האישית והזוגית.

הם הגיעו אלי לפגישות אישיות, בהן לא היה צורך להתגונן זה מפני זה. הם יכלו להקשיב לעצמם ולהרגשותיהם ולהרשות לעצמם, להיות גלויים בפני עצמם.

מה שאיפשר להם יצירת תהליך אישי במצב רגיעה: המחשבה שהם מתגרשים כידידים.

הסרת הספקות אם להתגרש או לא, בהחלטתם להתגרש.

הפרידה הזמנית שנתנה מרחב אישי שקט איפשרה התבוננות פנימית.

בפגישות האישיות, הם קיבלו מענה לחסך הרגשי בילדותם שאותו דרשו שיתמלא, ע"ב הזוג. תוך כדי כך, נוצרה בהם היכולת לראות גם את מקומו של בן הזוג. אט אט, התעוררה בהם החמלה כלפי עצמם וכלפי בן הזוג. התהליך היה ארוך וקשה. היו בו עליות ומורדות, תקוות ואכזבות. תוך כדי התהליך, כשהתחילו להרגיש טוב יותר, החליטו על דעת עצמם, לחזור למגורים משותפים, כשעוד לא היו בשלים לכך. האכזבה שנחלו, הביאה אותם לייאוש גדול יותר. בסופו של דבר, הבינו שלא ניתן להאיץ תהליכי נפש, עם הרגלים שליליים של שנים.

הייתה עבודה רבה, גם בשחרור הביקורת והראייה השלילית וביצירת חשיבה והתנהגות עצמאית חיובית, ללא תלות הדדית.

גיא ואביבה הגיעו עם מטרה להיפרד כידידים. בתהליך שעברו, הם נחשפו:

✓ לגישה ולמחשבות האישיות שגרמו למריבות ביניהם.

✓ הם גילו שאם הם לא ישנו את הדפוסים השליליים, הם ימשיכו אתם גם בזוגיות אחרת.

✓ עקב כך, נוצרה בהם מוטיבציה לעבודה אישית

כשזוג מגיע אלי עם משבר עמוק, הם בד"כ אינם מוצאים חוט של תקווה והם בטוחים שהגיעו לסוף נישואיהם. לעתים יש זוגות שאני יודעת שאם רק ירצו, מכאן תתחיל צמיחה.

אביבה וגיא, נשואים כעשרים וחמש שנה. רוב ימיהם במריבות קולניות, גם מול ילדיהם. גם כשישבו אצלי בחדר, לא פסקו מלריב ולהאשים זא". כששאלתי למטרת בואם, ענה גיא ש"הפעם זה סופי. עייפתי מהמריבות וגם הילדים סובלים נורא. הם עזבו את הבית והכל בגלל העקשנות וההתנשאות שלה כלפי...".

"אם כך, במה אוכל לעזור לכם?", שאלתי. "הגענו להחלטה משותפת שאם מתגרשים, אז שניפרד כידידים", אמרה אביבה. "למרות שקשה לי להאמין שזה אפשרי, אחרי שנים רבות של מריבות קשות ושעדיין הוא ממשיך להאשים אותי בכל מה שקורה בינינו. למרות זאת, הסכמתי אתו שניפרד כידידים".

הקשבתי לשניהם. ראיתי את הבעת פניהם ואת שפת הגוף שלהם. מתחת למעטה המריבות, הם שידרו שיש ביניהם אכפתיות וכאב גדול. הם נראו כשני ילדים שדורשים יחס ואהבה ומתוסכלים מחוסר היכולת לקבל ולהכיל זה את זה. הרהרתי בתוכי, האם מתוך הרצון להיפרד כידידים, יקבלו הזדמנות מחודשת להתבוננות על הקשר שלהם? גיא אמר שהוא כבר פתח תיק ברבנות והפנו אותם לגישור, כחלק מתהליך הגירושין.

בשלב הראשון של הייעוץ, עקב המריבות המתמשכות ביניהם, הצעתי להם לחיות בפרידה זמנית. הריחוק הפיזי, יעצור את המריבות האינטנסיביות ויאפשר שקט שבו כל אחד יוכל להקשיב ולהתבונן, מה עובר עליו ומהי מטרתו

פנימית.

לאחר שנעשתה עבודה אישית פנימית, חזרנו לפגישות זוגיות ולליווי בחזרה מדורגת להימצאות משותפת בביתם, כשמטרתם המוצהרת היא, להתגרש כידידים.

בשלב הזה התחולל מהפך שבו בחרו ליצור זוגיות חדשה כתוצאה מ:

✓ השינוי החיובי שכל אחד עשה, שנתן להם תחושת בחירה ועצמאות.

✓ הגילוי בגישור של המחירים האישיים והמשפחתיים שעלולים לשלם בפירוק הנישואין. המהפך שנוצר בין המטרה המוצהרת להיפרד כידידים שאתה הגיעו לייעוץ, לבין המפגש הזוגי המחודש, גרם להם לגנוז את הסכם הגירושין והתקיים בהם "ונהפוך הוא". מודאות בגירושין לוודאות בנישואין.

אביבה וגיא, מגיעים מידי פעם לחיזוק הזוגיות. הם מרגישים שאלה הנישואין הראשונים האמיתיים שלהם.

בימי הפורים האלה שישאל חזרו וקיבלו את התורה מרצון, אני נזכרת באביבה וגיא שחזרו וקיבלו על עצמם את הנישואין מרצון. תפילתי לבוא עולם שנזכה לזוגות נוספים שנמצאים במשברים שיעברו תהליך שבו יבנו את עצמם ואת נישואיהם ויקוים בהם: "שמחנו כימות עניתנו..." (תהילים צ, טו).

*יועצת אישית זוגית ומדריכת כלות

לתגובות ושאלות וכן להצעת נושאים המעניינים אתכם -
esteravr@gmail.com
מאמרים נוספים בנושא זוגיות ניתן למצוא באתר מכון מאיר >

הרבנית זיוה אליהו

כל הפושט יד נותנים לו - רק בפורים

מה בין מתנות לאביונים בפורים לבין מצוות הצדקה לעניים בכל השנה?

למצוא עבודה שתפרנס אותו בכבוד. ישנה צדקה של מעות בודדים לעני המחזר על הפתחים. שם אין צורך בבדיקה מדוקדקת אלא ניתן לתת מעט. לא לקפוץ את היד. אולם במתן צדקה בסכומים גדולים לעני מסוים הכללים שונים. תחילה יש לבדוק אם מדובר בעני אמתי שאינו מתחזה. אם הוא אמנם יוכל לעבוד ולהשתכר, וכן לחשוב אם מתן כספי הצדקה ישמשו לצרכים נכונים החיוניים לו ולבני ביתו, ולא זוטות. קשה לאדם פרטי לעשות את הבדיקה הזאת בעצמו. זה גם עלול לפגוע בו עצמו, ולהעמידו במקום מתנשא כנותן, ולפגום בטוב לבו ובמידותיו. לכן טוב יותר להעביר צדקה באמצעות גופים ראויים שישכילו להעביר את הצדקה בתבונה, או דרך רב הישוב, קרנות הצדקה היישוביים, השכונתיים וכדומה.

למותר לציין, שיש מעלה גדולה כלפי העני עצמו, שאינו מקבל מאדם מסוים ואינו מתבייש ממנו, כדברי הרמב"ם: "פחות מזה הנותן צדקה לעניים ולא ידע למי נתן ולא ידע העני ממי לקח. שהרי זו מצוה לשמה..."

והיה רצון שנזכה לעשות צדקה וחסד מתוך ענווה ושפלות רוח, ורצון לכוון כל מעשינו לרצונו יתברך.

מעות פורים אינם כלולים במצוות הצדקה של כל השנה, כמו ממעשר כספים וכדומה. ללמדנו, שבשאר ימות השנה, מצוות הצדקה מחושבת בשום דעת הרבה יותר.

הרמב"ם מביא שמונה מעלות בנתינת צדקה. כשהדרגה הגבוהה ביותר היא הצדקה שגורמת לעני לעמוד על רגליו בעצמו, להביאו למצב שאינו נזקק יותר לצדקה. לעזור לו לצאת מהרגשת ה"אביון" שתאב לכל דבר ומרגיש חוסר וצער, ולהביאו למצב שבו הוא מצליח לפרנס את עצמו ולנהל בתבונה את כספו.

ייעודה של צדקה אמיתית הוא להוציא את העני מהמקום הנזקק, החסר והמסכן שלו. להוציא את הנפש שלו מהקיעון שאינו יכול לספק מחסורו בעצמו ככל אדם, אלא פושט ידיו לחברה. להוציאו ממצב נחות תמידי של דכדוך נפשי ומסכנות, כאשר את ההרגשות הללו הוא מנחיל לילדיו אחריו.

לפי הרמב"ם, המעלה הגדולה ביותר בצדקה היא לתת לעני הלוואה כזו, שתעזור לו לפרוע את חובותיו ולהתחיל לנהל חיים כלכליים מחדש. לעזור לו

כתב הרמב"ם: "מוטב לאדם להרבות במצוות מתנות לאביונים בחג הפורים, מלהרבות בסעודתו ובמשלוח מנות לרעיו; שאין שם שמחה גדולה ומפארה, אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות. שהמשמח לב האומללים האלו דומה לשכינה".

התורה מלמדת אותנו, שבכל מקום שיש בו שמחה, אנו נדרשים לערבות הדדית. לצאת מהמקום האנוכי של שמחה פרטית, להביט סביבנו ולמצוא את אלה שאינם יכולים לשמוח, עקב חוסרים שונים, ולאפשר להם להיכלל בשמחה. אנו פוגשים זאת גם בהוראה מפורשת של הנביא נחמיה לגבי שמחת יום טוב: "אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו".

בפורים, זמן של "עד דלא ידע", גבולות השמחה אינם מדיקים. השמחה אינה מוגבלת, ומתוך כך השאיפה לאחדות ולכינוס אינה מוגבלת. חז"ל קובעים את המינימום הנדרש לקיום המצווה, אבל יש מקום להוסיף ולהרבות כמה שיותר אהבה בין איש לרעהו וחשיבה על צורך האחר.

לכן אין לדקדק בפורים למי נותנים צדקה. בפורים צא מהגבולות ותן לכל מי שיש בו הצורך לפשוט יד.

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
פרשה חצונה - פורים תשפ"א

- מתי יפסיקו להשתמש בעפרונות? בבוא העם...
- למה חלב אף פעם לא משחק בדורגל? כי הוא תמיד מחמיץ...

פרשה מאירה

כבוד המשכן

בפרשת תצוה התורה מספרת לנו על הבגדים המיוחדים שהיו לכהנים במשכן ובבית המקדש, ובמיוחד בגדי הכהן הגדול, שהיו בגדים מפארים מאוד שהיו עשויים מחמרים יחידים, בהם זהב, תכלת וארגמן. מדוע הכהנים לובשים בגדים יחידים? למה הכהן הגדול צריך להיות כל כך נאה ומפאיר?

הדבר דומה לבגדי השבת אותם אנו לובשים בשבת. אפילו אם אנחנו לא יוצאים מהבית, אנחנו מתלבשים בבגדים יחידים. מדוע אנחנו לובשים בגדים יחידים בשבת, הרי אף אחד לא רואה אותנו ואין לנו אורחים! התשובה היא - לכבוד השבת! אנחנו מפארים את השבת ומכבדים את עצמנו, בכבוד של השבת הקדושה והאהובה.

גם במשכן ובבית המקדש, הכהנים לבשו בגדים יחידים, והכהן הגדול לבש בגדי פאר - לכבוד המשכן. כמו שהשבת היא זמן קדוש ומיוחד, כך המשכן ובית המקדש הם מקומות קדושים ומיוחדים, ולכן נוהגים בהם בכבוד ותפארת.

שאלות בפרשה

1. לאיזה צורך השתמשו בשמן זית זך כתית, במשכן?
2. כמה בגדים היו לכוהן הגדול?
3. מה היה כתוב על שתי אבני הזיכרון שעל כתפות האפוד?
4. מהי האבן השלישית בטור השני שבחושן?
5. מה היה בשולי המעיל של הכוהן הגדול?
6. כמה בגדים היו לכוהן הדיוט?
7. מאיזה חומר היה בנוי מזבח הקטורת במשכן?
8. ממה היה עשוי הציץ שעל מצחו של הכוהן הגדול?

חידת חדגא:

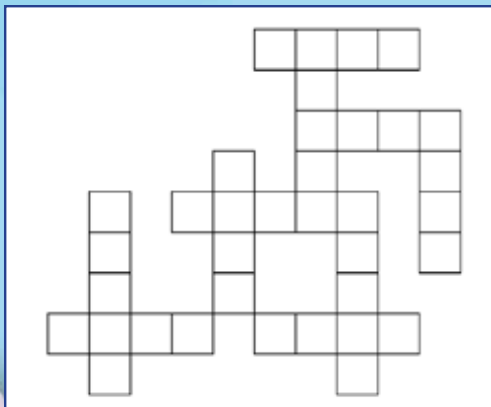
אילו שמות נוספים היו לאסתר והמן (חז"ל)?

חידת פולקע: איזו המלצה בענייני תפילה, רמזו חכמים מלשון

הפסוק "עם הספר ישוב מחשבתו" (אסתר ט, כה)?

השבץ המשכן

שבצו בתשבץ את שמות בגדי הכוהן הגדול וכלי המשכן!

חושן • אפוד • מעיל • כתונת • מצנפת • אבנט
ארון • שולחן • מנורה • מזבח

תמונות במגילה - 2

מצאו למה רומזות התמונות, מתוך המגילה!

3 יום צום	2 	1 127
6 אותיות 11	5 	4
9 	8 10000	7

מגילת דוד 87

הרב שלמה אבינר

מלחמה מפחידה

אילנות הבכאים, ותחכו לרגע הנכון. כְּאִשֶּׁר תִּשְׁמְעוּ
רְשׁוּשׁ הָעָלִים מֵעַל הָעֵצִים, זֶה יִהְיֶה הָרָגַע הַנָּכוֹן. הֵם
לֹא יִשְׁמְעוּ אֶתְכֶם מִתְקַרְבִּים וְאֵז תִּתְנַפְּלוּ עֲלֵיהֶם.
כֹּךְ עֲשִׂינוּ. חֲכִינוּ שָׁם, בְּהִמָּתְנָה מוֹרֶטֶת עֲצָבִים, וְכִאֲשֶׁר
יִהְיֶה רְשׁוּשׁ תִּקְכְּנוּ אוֹתָם בְּהִפְתָּעָה מֵאַחֲרֵי, וְחִסְלָנוּ
אוֹתָם לְגִמְרִי.

- הַפֶּלֶא! הַפִּלְשֵׁתִים שׁוֹב עוֹלָיִם עֲלֵינוּ!
- הֵיכָן הֵם?
- הֵם הַתְּפָרְסוּ בְּכָל עֵמֶק רְפָאִים, וּמֵאֲיִמִּים לְכַבֵּשׁ אֶת
יְרוּשָׁלַיִם.
שְׂאֵלְתִי גַם הַפֶּעַם אֶת ד' אֵם לְצֵאת לְמִלְחָמָה נֹגְדָם, כִּי
הֵם נִרְאִים מְסֻכָּנִים הֲרֵבָה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר בַּפֶּעַם הַקּוֹדֶמֶת.
קִבַּלְתִּי תְּשׁוּבָה:

- אֵל תֵּצֵא אֲלֵיהֶם פָּנִים אֶל פָּנִים. עֲשֵׂה אֲגוּר וְתִתְקֶיךָ
אוֹתָם מֵאַחֲרֵי. וְאֵל תִּתְקֶיךָ מִיָּד. אֲתָם תִּסְתָּרוּ מֵאַחֲרֵי

שמואל ב ה כב-כה. רש"י. מצודות. רלב"ג. מלבי"ם.

האדם צריך לעשות חשבון נפשו. אם שואף הוא לאיזה דבר, הלא צריך הדבר להיות באמת נשגב ונעלה, ועצמיותה של השאיפה הבלתי פוסקת מוכיחה היא על שיגובו של הנשאף. ובה יסיר במנוחה מרוחו את כל סיגי המחשבות הפסולות, כי אך הצדק, היושר, הדעת, האמת, הבריאות והאומץ, העדינות והיפוי, וכל אלה בצבעים היותר עשירים ובמנות יותר גדולות וכבירות, והגודל הכמותי והאיכותי, עולה למרום הררי אל. צמאה נפשי לא-להים לאל חי. שמונה קבצים ג, שיא

הרב שלמה אבינר

סטודנט, לך ללמוד תורה

אור של קודש מריכנו של עולם, מזון רוחני לנשמה, ובה אין הבדל בין איש לאשה. למעשה, עומדות שתי אפשרויות לפניכם. א. או שיארגנו לעצמם שיעורים או חברותות. ב. או שיפנו ל"איגוד בתי מדרש התורניים באקדמיה", אשר לו זכויות רבות בנדון. אשרים! ריבוננו של עולם מתפאר בשמים בפני המלאכים ואומר להם: ראו בניי ובנותיי, שלומדים באקדמיה, בטהרה ובכשרות, ואוהבים לשמוע את דברי.

ומי שעובד או לומד חול, חייב לקבוע עיתים. לא תמיד יכולות העתים להיות ארוכות, אבל הן חייבות להיות רציניות וקבועות שלא יזוזו. כמו שכותב ספר הכוזרי, שהתפילה היא לב זמנו של היהודי, כך אותו זמן של לימוד תורה יהיה לב זמנו של הסטודנט, ויקרין טהרה וקדושה ואהבת ד' כל היום. גם הסטודנטים וגם הסטודנטיות. אמנם נשים אינן חייבות בלימוד תורה, במובן הישיבתי, אך כאן לא מדובר בלימוד ישיבתי, אלא בספיגת

שאלה: אני סטודנט, שמח ללמוד בשבילי ובשביל עם ישראל, אך אני מרגיש שאני הולך ומתייבש מבחינה רוחנית, הן בגלל הסביבה שהיא לא תמיד יראת שמים, הן בגלל הלימודים שהם חול. האם יש פתרון? תשובה: ודאי יש פתרון. ריבוננו של עולם רוצה שנלמד גם חול, וידע מראש שתהיה בעיה כזאת. לכן הוא הקדים רפואה למכה: קביעת עיתים לתורה. מי שלומד בישיבה, צריך ללמוד יומם ולילה,

ערוץ מאיר 'יהדות באהבה' החדש

הרמת כוסית לרגל חנוכת ערוץ מאיר החדש. הציבור מוזמן להיכנס ולהנות מן התכנים המגוונים והמיוחדים. כולל עשרות אלפי שיעורי תורה מוגשים.

סוד מדרש התולדות יוסף יהודה

כרך שמיני מסדרת שיחות הרב יהודה ליאון אשכנזי (מניטו) - בה דן הרב זצ"ל במאפייני ובנסיונות הזהות היהודית-עברית המתחדשת בתקופה של שיבת ציון ובכנייתה מחדש של הזהות הלאומית כזהות עברית. עריכה ומקורות: חיים רוטנברג

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר החדש: www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה
ב'דני ספרים' רח' אבן ישראל 3 ירושלים